

Llibre de Xavier Diez sobre «L'Anarquisme com a fet diferencial català»

EDITORIAL VIRUS :: 15/04/2013

Per a l'autor «anarquisme i Catalunya són dos conceptes que la història universal ha aplegat»

Anarquisme i Catalunya són dos conceptes que la història universal ha aplegat. Internacionalment Barcelona és coneguda com la capital de la «divina acràcia» o la Rosa de Foc. També va ser la capital on es constituí el 1907 la Solidaritat Obrera, i tres anys més tard la Confederació Nacional del Treball, el sindicat de caràcter anarquista més important del món pel que fa a l'afiliació i la transcendència històrica.

Malgrat això, estem avesats als tòpics contemporanis que presenten els habitants de Catalunya com a gent treballadora, ordenada i profundament assenyada, llocs comuns que redueixen la realitat a la mínima expressió i es presenten com una tergiversació interessada amb un pòsit de veracitat, un instrument de propaganda subtil al servei d'un objectiu. Per a molts observadors dels segles XVII i XVIII, els catalans són violents perquè no es volen sotmetre a una lògica política imposada, perquè no comparteixen els valors dominants de submissió i desigualtat. En canvi, els cànons analítics elaborats des de mitjans del XIX presenten els catalans com a amants del treball, de l'ordre i el seny perquè els grups dominants locals, que també dominen els discursos intel·lectuals, anhelaven un país modelat pels valors de l'ordre i el progrés propis de la burgesia.

Encara que una minoria poderosa, aliada amb un estat aliè, i amb prou capacitat per bastir un imaginari col·lectiu i una hegemonia cultural, hagi expulsat de la memòria històrica el món llibertari o l'hagi reduït a categories inferiors, el fet és que aquest llegat hi és. Hi és i propicià una revolució que il·luminà (o aterrí) el món, viscuda (o patida) pels nostres avis. Malgrat aquest procés d'invisibilització, el pòsit es pot percebre en bona part de les pràctiques, creences i actituds de la societat catalana.

Xavier Diez (Barcelona 1965). Doctor en Història Contemporània, llicenciat en Filosofia i Lletres, diplomad en Magisteri i postgrau en Pedagogia Terapèutica. Com a historiador ha estat autor d'*Utopia sexual a la premsa anarquista de Catalunya* (Pagès ed. 2001), coautor de *La gran desil·lusió. La Transició als Països Catalans* (El Cep i la Nansa, 2005) i *Societat catalana, societat limitada?* (El Cep i la Nansa, 2006) i ha participat en *L'exili català de 1936-1939* (Cercle d'Estudis Històrics i Socials, 2006). És col·laborador dels diaris *El Punt*, *Diari de Girona*, i *Segre* i de revistes com ara *El Contemporani*, *Afers*, *Orto*, *Barret Picat*, *Espanya Contemporània*, *Libertaria*, *Germinal*, *Idees*, *Revista de Temes Contemporanis* i *Le manoir des Poètes*. És membre del consell de redacció de la col·lecció d'assaig *Argumenta* i de la revista *Docència*. Com a poeta ha publicat dos llibres en solitari: *A la via morta* (L'Emboscall, 2004) i *Cartografia de la desolació* (L'Emboscall, 2006) i ha participat a les antologies *Singular d'un plural* (Diputació de Girona, 1988), *Vint-i-cinc poemes per l'Ovidi* (AJV, 2005) i *Le Chant des Villes* (Dianoïa, 2006). El 2006 va publicar la seva primera

novel·la que porta per títol *Geníssers* (El Cep i la Nansa, 2006). A Virus editorial ha publicat *El anarquismo individualista en España. 1923-1928* (2007) i *Vengança de classe. Causes profundes de la violència revolucionària a Catalunya el 1936* (2010) i *L'Anarquisme fet diferencial català. Influència i llegat de l'anarquisme en la història i la societat catalana contemporània* (2013).

L'Anarquisme fet diferencial català. Influència i llegat de l'anarquisme en la història i la societat catalana contemporània

ISBN 978-84-92559-44-2 | 120 pàgs. | 9 euros

Més informació:

<http://www.viruseditorial.net>

<http://www.viruslibreria.net>

https://www.lahaine.org/est_espanol.php/livre-de-xavier-diez-sobre-ll-anarquism